

geholdende med at tage initiativ til en grundlovskommissionsnedsættelse. Så længe de betingelser, jeg har nævnt, ikke er opfyldt, og så længe der dermed ikke er et meget bredt flertal for en ændring, er risikoen for, at projektet i givet fald vil lide skibbrud undervejs, simpelt hen for stor.

Derfor tror jeg, at en vej til at komme videre er at fastholde debatten og også debatten med befolkningen, fastholde det, der er kernen i demokratiet, dialogen, og prøve at måle ud, hvorvidt vores indretning af demokratiet nu også lever op til de smukke mål, vi satte os, da grundloven i sin tid så dagens lys. Jeg mener med andre ord, at vi skal have den folkelige debat, at den skal brede sig, og at den skal vinde større støtte, før vi her i Folketinget skal tage konsekvenserne i form af at nedsætte en grundlovskommission.

Tilbage i 1995 kunne jeg konstatere, at der ikke var en sådan bred enighed i Folketinget. Tværtimod delte partierne sig efter anskuelser, også når dette spørgsmål var oppe, således at de tre betingelser ikke kunne opfyldes.

Regeringen har også i denne forespørgselsdebat taget konsekvensen, og jeg kan derfor meddele, at vi ikke fra regeringens side har aktuelle planer om at tage initiativ til at nedsætte en grundlovskommission, men debatten er nødvendig, og vi deltager meget gerne i den.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Jeg skal takke for en kort og præcis besvarelse. Den grundlov, vi i øjeblikket har, har jo haft mange års tilblivelse. Den havde sit udspring i 1849-grundloven, der blev ændret i 1866, for den sags skyld også for alvor ændret i 1915, og senest skete der en ændring i 1953. Den grundlov, vi har, er god nok, ynder vi at sige til hinanden, og når folk for alvor bliver spurgt om grundloven, er de fleste mennesker også ofte nået frem til den konklusion, at hvis bare politikerne ville overholde grundloven – hvis bare Folketinget og regeringen ville agere i grundlovens ånd, som der bliver sagt – var der måske ikke et behov for at ændre den.

Ikke desto mindre er der mange begivenheder, som undervejs sætter sig spor. Vi har for ikke så forfærdelig længe siden fået opgjort fra Justitsministeriet, at i hele 110 love er der en hjemmel til, at offentlige myndigheder kan gå

ind på folks private ejendomme uden dommerkendelse, men bevares, Folketinget kunne lade være med at vedtage de love, der bemyndiger myndighederne til det. Vi har problemer med folkeafstemningsinstitutionen. Folkeafstemninger kan kun ske på initiativ af Folketinget, men Folketinget kan uden at forbyrde sig mod grundloven tillade, at man også i Danmark kan afholde folkeafstemninger på vælgerens initiativ. Endelig kan man jo sige, at hvis bare Folketingets medlemmer ville lade være med at blande sig så meget i ministrenes administration, var det hele nok lidt nemmere. Så mange har det med at konkludere, at grundloven er god nok.

Der er nogle, der bruger det måske lidt mærkelige argument, at det er længe siden, vi sidst har foretaget en ændring, som om det i sig selv skulle være et argument. Jeg er fuldstændig enig med statsministeren i, at vi heldigvis har en grundlov med en lang holdbarhed, men at der er nogle ting, vi skal gøre os klart, hvis vi skal ændre den.

Først og fremmest er det et projekt, der tager lang tid. Sidste gang, man nedsatte en grundlovskommission, kom den til at arbejde i 7 år, inden den nåede frem til en konklusion. Det vil altså sige, at hvis vi beslutter os for at nedsætte en grundlovskommission, kan vi altså først se frem til et resultat engang på den anden side af år 2000. Det synes jeg er værd at have i erindring, når man vurderer, om der er behov for at ændre i grundloven. Det kan godt være, der ikke lige i dag er et behov, men er grundloven justeret og klar til at imødegå de udfordringer, der byder sig på den anden side af årtusindsskiftet?

Uden at jeg vil foregribe det næste punkt på dagsordenen, er det også vores opfattelse, at en sådan grundlovskommission skal nedsættes af et repræsentativt udvalg af dygtige mennesker, som er udpeget på grund af deres kvalifikationer og f.eks ikke, fordi de tilfældigvis er folketingsmedlemmer eller beklæder et særligt embede.

Vi skal også sørge for, at de ændringer, man lægger op til, ikke er nogle, som er, hvad skal man sige, genereret af modeluner. Det skal være sådan, at de ændringer, man ønsker at formulere, er ændringer, som virkelig får en lang holdbarhed.

Et argument, som sjældent er inde i debatten, men som ikke er uvæsentligt, er, at det jo faktisk kun er de mennesker, der i dag er over 70 år, som overhovedet har taget stilling til grundlo-